

A fal adja a másikat

Úgy hat évvel ezelőtt, hogy megtörjük az unalmas napokat, a testvéreimmel lementünk egyet fallabdázni, mert az olyan sikkes. Azelőtt egyszer értem hozzá egy labdához és ablakcsere lett a vége, így szkeptikusan álltam hozzá, de hatvan perc alatt valahogy mégis belerázódtam. Aztán jött még egy-két próbálkozás, és igazi szerelem lett belőle. Néhány meleg ifjút magam mellé állítva megkerestük az Atlaszt, hogy szervezettebb formában űzhessük ezt a sportot – ebből lett aztán a már lassan öt éve létező és egyre népszerűbb szakosztály.

Részletek:
www.atlaszsport.hu/szakosztaly/fallaslabda

Magyarországon a *fallabda* kifejezés terjedt el, pedig ez helytelen. A „fallabda” egy gyűjtő kategória, melybe minden olyan sportág beletartozik, ahol a labdát valahogyan (kézzel, lábbal vagy ütővel) a falra juttatják. Ilyen sportág például a rockets, a fives, a hands, a pelota vagy éppen a squash is.

Kevés olyan sportágot tudnánk felsorolni, ami (leg- alább) ekkora népszerűségnek örvend, de az olimpiai sportágak közül hiányzik. Pedig a fallabda (vagy eredeti nevén a squash) sajnos ide tartozik. Sokszor elővették már a témát az elmúlt évek során, de mindig találtak kifogást a mellőzésére. Ma már léteznek üvegfalú pályák, melyek segítségével akár minden irányból tökéletesen élvezhető a nézők számára a játék, és akár háromezren is szurkolhatnak egyszerre élőben. A labda is elérhető már mindenféle változatban, fényvisszaverő és egyéb, jól látható megoldásokkal, így a televíziós közvetítés nehézsége is sokat javult az évek során – nem beszélve arról az apróságról, hogy az asztalitenisznek minden további nélkül helye van az olimpiákon.

Mindig nehéz a sorsa az olyan sportoknak, melyek űzéséhez speciális körülményekre van szükség. Focizni lehet egy nagy üres, fűves placon is; kosarazni is tudsz a garázsbejárón, ha felszerelsz egy palánkot; de a squash-hoz **mindenképp** kell a nem is kicsi (kb. hatszor tíz méteres) pálya, nyolc méteres belmagassággal – valljuk be, otthon az ember nem épít ilyet a pincében.

A játék kialakulása nagyjából kétszáz évvel ezelőttre tehető, amikor a brit iskolások a squash elődjének számító rockets sportpályára várakoztak és elkezdték a

falnak ütögetni a labdát egy kisebb teremben. Később rájöttek, hogy ha a rockets labdát puhábbra cserélik, jobban pattan és gyorsabb is lesz. Ebből az időből ered a névválasztás is, a squash ugyanis a plattyan, tottyan hangutánzó szavaknak feleltethető meg.

Magyarországon csak közel húsz éve jelent meg a sportág, akkor még kerek fejű, fa ütőkkel. Azóta persze töretlenül terjed a népszerűsége: gombamód nőnek ki a squash klubok, szinte minden nagyobb városban találhatóunk egy-két sportcentrumot, ahol hódolhatunk a szenvedélyünknek. Budapesten nyolc-tíz olyan klub is van, ahol négy-öt pálya áll rendelkezésre (az első a City Squash Klub volt, ahol az Atlasz is működteti szakosztályát), de ez még mindig sehol nincs az amsterdami 22 pályás klubokhoz képest.

Ha kockahasra vágytok, ne squasholjatok! Viszont ha az állóképességeteken szeretnétek javítani, kiváló választás ez a sport. Sok szufla kell hozzá, csak-csak be kell futni azt a hatvan négyzetmétert, de higgyétek el, megéri! Ha a megfelelő technikákat el tudjátok sajátítani, akkor egy igazán élvezhető és szerethető sport ez, amit még nézni is csudajó (főleg annak, aki a biliárdtól is izgalomba jön!)

Budapesten az Atlasz Sportegyesület keretében minden vasárnap és kedd este rohángálhattok a pályán,

ütőt is, labdát is adnak – csak cipőt vigyetek magatokkal! Azoknak sem kell tartaniuk semmitől, akik eddig csak az ablakot találták el (ahogy én is régebben), ha minimális érzéketek van az ütőhöz és a labdához, menni fog! Ha pedig technikás játékos szeretnél lenni, keddenként e célotat egy edző is segíti. Kétségtelen, hogy nem ez a legolcsóbb sportág, de sznob mivoltát már rég levetkőzte, ráadásul az első alkalom – ahogy a többi sportnál is – az Atlasznál ingyenes.

ATLASZ
MELEG
SPORT
KÖZÖSSÉG

WWW.ATLASZSPORT.HU